

Forsl. t. L. om Kystfredning.

Saa fremt Kommissionen ved sin Undersøgelse kommer til det Resultat, at der ikke er Grund til at udstede noget Forbud af den i § 1 omhandlede Art, afsiger Kommissionen en Kendelse herom, hvorefter dens Virksomhed ophører. En Udskrift af Kendelsen indsendes til Landbrugsministeriet.

For saa vidt Kystkommissionen derimod anser det for nødvendigt, at der udstedes Forbud af den i § 1 omhandlede Art, sker den videre Behandling af Kommissionens Forslag om Kystfredning i Henhold til de i Loven om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858 om Landvæsenskommissionssagers Behandling givne Regler, dog under Iagttagelse af de i § 4 indeholdte Bestemmelser.

§ 4.

Det af Kystkommissionen udarbejdede Forslag om Kystfredning skal af Kommissionen foranstaltes fremlagt til almindeligt Eftersyn hos Kommunalbestyrelserne i de til Havet grænsende Kommuner i Amtsraadskredsen.

Indkaldelsen til Kystkommissionens Møder sker kun ved offentlig Bekendtgørelse, der indrykkes 3 Gange i Statstidende og i de i den paagældende Egn mest udbredte Blade, hvorhos det paahviler Kystkommissionens Formand ved Opslag, Læsning til Kirkestævne i de paagældende Sogne eller ved andre formaalstjenlige Midler at bringe Bekendtgørelsen til almindelig Kundskab. Indkaldelsen, der udstedes med 4 Ugers Varsel, regnet fra sidste Bekendtgørelse i Statstidende, skal indeholde en Tilkendegivelse om, at det af Kystkommissionen udarbejdede Forslag om Kystfredning er henlagt til almindeligt Eftersyn paa den ovenfor fastsatte Maade, og Opfordring til dem, der maatte føle deres Interesser berørte ved de paatænkte Foranstaltninger, til at møde paa den i Indkaldelsen nærmere fastsatte Tid og Sted og varetage deres Tarv under Sagen.

Indkaldelse til at paahøre Afsigelse af Kendelse sker ligeledes kun ved offentlig Bekendtgørelse, der indrykkes 1 Gang i de samme Blade, hvori Indkaldelsen til Forretningen har været indrykket.

§ 5.

Naar det ved Kendelse af Kystkommissionen er afgjort, i hvilket Omfang Forbud i Henhold til nærværende Lov vil være at udstede, foranlediger Landbrugsministeren snarest muligt de Kyststrækninger, der skulle fredes, behørig afmærkede ved Foranstaltning af Politiet. De nærmere Regler for Afmærkningen, der saa vidt muligt skal foregaa paa en for hele Landet gældende ensartet Maade, fastsættes af Landbrugsministeren. De paagældende Lodsejere skulle være pligtige til at taale, at de fornødne Mærker opsættes paa deres Grund og give det offentlige Adgang til at opsætte og vedligeholde Mærkerne.

Naar Afmærkningen har fundet Sted, udsteder Landbrugsministeren Bekendtgørelse om Kystfredning i vedkommende Amt, hvilken Bekendtgørelse vil være at optage i Lovtidenden. Bekendtgørelsen, der skal være i nøje Overensstemmelse med de endelig truffne Afgørelser, skal indeholde en Angivelse af den foretagne Afmærkning af de fredede Kyststrækninger.

§ 6.

Enhver, der har givet Møde for Kystkommissionen, har Ret til at paaanke dennes Kendelse for Overlandvæsenskommissionen. Med Hensyn til Sagens Indank-